

عنوان مقاله:

تحلیل کلامی قرآنی احباط و تکفیر با تأکید بر دیدگاه علامه طباطبایی در تفسیر المیزان

محل انتشار:

همایش ملی اندیشه های فلسفی کلامی علامه طباطبایی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

حسن مهدی فر - استادیار گروه معارف اسلامی دانشگاه پیام نور مرکز نقده

خلاصه مقاله:

احباط در علم کلام به معنای از بین بردن ثواب به واسطه گناهان و تکفیر، از بین بردن عقاب به واسطه کارهای شایسته است. در این پژوهش سعی می شود دیدگاه علامه طباطبایی در تفسیر المیزان درباره این موضوع بررسی گردد. به نظر ایشان، احباط و تکفیر به کار رفته در قرآن با معنای کلامی آن متفاوت است. ایشان ضمن ردّ احباط و تکفیر کلامی، معتقد است در قرآن، متعلق حبط، عمل است و حبط ط عمل به معنای باطل شدن و از تأثیری افتادن آن است. برخلاف دیدگاه معتزله، ایشان معتقد است تکفیر نه به صورت عام بلکه در برخی موارد و نه به صورت وجوب بلکه از روی تفضل است. نتایج پژوهش حاکی از آن است که بطلان و بی تأثیر بودن اعمال نیک به واسطه برخی گناهان (حبط) و نیز از بین رفتن گناهان به واسطه برخی اعمال نیک (تکفیر) فی الجمله از آیات متعدد قرآن قاب لاثبات است. این پژوهش به روش کتابخانه ای و با تحلیل دیدگاه های گوناگون به ویژه نظریه علامه طباطبایی نگارش یافته است.

کلمات کلیدی:

حبط، احباط، تکفیر، عمل، ثواب، عقاب، تفضل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1135658>

